# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci navrhovatele: **L. K.,** zast. advokátkou Mgr. Barborou Kubinovou, se sídlem AK Milešovská 6, Praha 3, proti žalovanému: **Západočeská univerzita v Plzni,** se sídlem Univerzitní 8, Plzeň, o návrhu na určení lhůty dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích ve věci vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 30 A 45/2012,

**takto:**

**I.** Návrh **se zamítá.**

**II.** Navrhovatel **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

## Odůvodnění:

Nejvyššímu správnímu soudu byl dne 29. 10. 2012 předložen Krajským soudem v Plzni (dále „krajský soud“) návrh navrhovatele ze dne 24. 10. 2012 na určení lhůty k provedení procesního úkonu; navrhovatel se domáhá určení lhůty k zaslání výzvy soudu k zaplacení soudního poplatku.

Krajský soud ve svém vyjádření k návrhu konstatoval, že výzva k zaplacení soudního poplatku ze dne 10. 10. 2012, č. j. 30A 45/2012 byla zástupkyni navrhovatele doručena dne 12. 10. 12012, a soudní poplatek byl dne 15. 10. 2012 zaplacen. Dne 17. 10. 2012 bylo krajskému soudu doručeno podání ze dne 15. 10. 2012, v němž navrhovatel prohlásil, že na návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, kterým je zaslání výzvy k zaplacení soudního poplatku trvá a po prohlášení o trvání na tomto návrhu jej vzal zpět. Zároveň navrhl, aby soud řízení o návrhu zastavil a přiznal mu vůči státu náhradu nákladů řízení sestávající z nákladů právního zastoupení, vč. DPH. Krajský soud je přesvědčen o tom, že navrhovateli nárok na náhradu nákladů řízení nevznikl. Navrhovatel argumentuje přiměřeným použitím ust. § 146 odst. 2 věty druhé o. s. ř., podle něhož byl-li pro chování žalovaného vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný (jiný účastník).

Návrh není důvodný.

Podle § 174a odst. 1 zákona o soudech a soudcích má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení. Podle § 174a odst. 7 téhož zákona pokud soud, vůči němuž návrh na určení lhůty směřuje, již procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení, učinil, příslušný soud návrh zamítne; stejně tak postupuje, dospěje-li k závěru, že k průtahům v řízení nedochází.

Ze spisového materiálu vyplynuly následující skutečnosti:

Navrhovatel podal u Městského soudu v Praze žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu dne 2. 7. 2012, soudní poplatek současně neuhradil a uvedl, že bude zaplacen na výzvu soudu. Městský soud v Praze usnesením ze dne 19. 7.2012, č. j. 6A 93/2012-22, věc postoupil místně příslušnému Krajskému soudu v Plzni, neboť žaloba byla podána soudu místně nepříslušnému. Dne 9. 8. 2012 byl spisový materiál postoupen Krajskému soudu v Plzni.

Vzhledem k tomu, že soudce JUDr. Petr Kuchyňka uplatnil námitku podjatosti ve věci navrhovatele, opatřením předsedy krajského soudu ze dne 4. 10. 2012 byla na jeho místo v senátu určena soudkyně Mgr. Miroslava Kašpírková (téhož dne byl doručen krajskému soudu návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu – rozhodnutí o podjatosti).

Dne 4. 10. 2012 byl rovněž doručen návrh na provedení procesního úkonu ve věci prodlení krajského soud se zasláním výzvy k zaplacení soudního poplatku; navrhovatel v něm konstatuje, že nutnost zaslání této výzvy přitom vyplývá ze stavu věci, jelikož bez zaplacení soudního poplatku nemůže soud ve věci činit žádné další úkony, navrhovatel přitom již v žalobě požádal o zaslání výzvy. Současně požádal o přiznání náhrady nákladů sestávající z nákladů právního zastoupení, vč. DPH, doložil plnou moc udělenou advokátce a její osvědčení o registraci.

Dne 10. 10. 2012 bylo vydáno usnesení č. j. 30A 45/2012-43, kterým, byl navrhovatel vyzván k zaplacení soudního poplatku, dne 15. 10. 2012 byl soudní poplatek uhrazen vylepením kolkových známek.

Dne 17. 10. 2012 navrhovatel zaslal krajskému soudu další podání, v němž trvá na návrhu na určení lhůty – zaslání výzvy k zaplacení soudního poplatku, domnívá se přitom, že tento byl podán důvodně, a proto má nárok na náhradu nákladů právního zastoupení.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci proto nemohl dospět než k závěru, že návrh není oprávněný, neboť ve věci průtahy spočívající v nečinnosti krajského soudu neshledal.

Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Takový stav však v projednávané věci nenastal.

Krajský soud nebyl v případě navrhovatele nečinný, ale věcí se po jejím obdržení zabýval a činil procesní úkony, jejichž vykonání bylo s ohledem na povahu věci zapotřebí a jichž je v řízení třeba.

Nejvyšší správní soud nad rámec uvedeného považuje za nutné podotknout, že poplatková povinnost vzniká žalobci podle ust. § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, přímo ze zákona již samotným podáním žaloby, nikoli až na základě výzvy soudu. Je to tedy navrhovatel, nikoli soud, kdo svým chováním (konkr. tím, že nesplnil řádně a včas svoji poplatkovou povinnost současně s podáním návrhu) a priori ovlivňuje délku řízení, a jak navrhovatel uvádí, znemožňuje soudu činit jakékoli další úkony. Soud není vázán žádnou lhůtou, ve které by byl povinen navrhovatele, který je v prodlení se zaplacením soudního poplatku, vyzvat k jeho úhradě. V daném případě, pokud krajský soud obdržel soudní spis postoupený Městským soudem v Praze, kam navrhovatel nesprávně svoji žalobu podal, dne 9. 8. 2012, poté se musel vypořádat s námitkou podjatosti soudce rozhodujícího senátu, a poté zaslal navrhovateli výzvu k úhradě soudního poplatku dne 10. 10. 2012, nelze dospět k závěru, že ve věci krajský soud nečinil úkony, resp. že je činil ve lhůtě nepřiměřené, resp. v takové lhůtě, která by mohla být považována za nedůvodný průtah v řízení a výzvu k úhradě soudního poplatku tak soud učinil, a to ve lhůtě.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 174a odst. 8, větu druhou, zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 174a odst. 9 zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 7. listopadu 2012

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu